

varighed fra begyndelsen af det kvartal, der følger efter flytningen, og indtil udgangen af det kvartal, hvori der eventuelt sker fraflytning. Varigheden regnes dog fra flyttedagen, såfremt flytningen sker den 1. i et kvartal.

Stk. 3. Flytter skatteyderen fra tilflytningskommunen til en anden kommune end skattekommunen, skal også den nye tilflytningskommune have andel i kommuneskatten efter reglerne i stk. 1 og 2.

3. §§ 3a og 4 ophæves.

§ 3 a. Skal Københavns eller Frederiksberg kommune efter § 3 afgive en andel af den kommunale indkomstskat, der påhviler en skatteyder, til en anden kommune, afgives kun 70 pct. af andelen.

§ 4. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der mener, at den med urette er holdt uden for fordelingen af den en person påhvilende kommunale indkomstskat eller finder fordelingen urigtig, må senest 1 år og 3 måneder efter udløbet af det pågældende kalenderår gøre anmeldelse herom til skattekommunen. Anmeldelse må være ledsaget af oplysninger om skatteyderens ophold i kommunen i det pågældende kalenderår. Opnås der ikke ved forhandling mellem kommunerne enighed om, hvilken af dem der er berettiget til skatten, eller hvorledes fordelingen skal finde sted, afgøres spørgsmålet, for så vidt det foreligger mellem 2 kommuner inden for samme amtsrådskreds, af amtsrådet og ellers af indenrigsministeren. De beløb, der til kommer en andelsberettiget kommune, afregnes efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

4. § 9, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Skatten svares med 20 pct. og tilfalder den kommune, der skal foretage slutligningen for de pågældende personer.«

5. § 9, stk. 2-4, ophæves.

6. I § 9, stk. 5, som bliver stk. 2, ændres

»Finansministeren« til: »Ministeren for skatter og afgifter«.

§ 9. Personer, der omfattes af § 2, stk. 1, litra a), b), d), og e), i loven om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v., er pligtige at svare kommunal indkomstskat af samme indkomst, hvoraf der

svares indkomstskat til staten. I tilfælde, hvor der i medfør af nævnte lovs § 37, stk. 7, skal ske nedsættelse af de beregnede skatter under anvendelse af personfradrag, nedsættes den kommunale indkomstskat under anvendelse af samme personfradrag, jfr. dog § 5, stk. 1, 3.-4. pkt. Skatten svares med 20 pct.

Stk. 2. Skatten af indkomst af den i fornævnte lovs § 2, stk. 1, litra a), omhandlede art tilfalder den kommune, i hvilken den indeholdelsespligtiges virksomhed er beliggende. Det tilsvarende gælder i de i nævnte lovs § 2, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, medmindre der er tale om udbetaling til personer, der tidligere har været omfattet af bestemmelsen i nævnte lovs § 1 – eller hertil svarende bestemmelser i den tidligere lovgivning – idet skatten i så fald tilfalder den kommune, der ved de pågældendes udrejse var berettiget til den dem da påhvilende kommunale indkomstskat. Skatten af indkomst af den i nævnte lovs § 2, stk. 1, litra d), omhandlede art tilfalder den kommune, i hvilken det faste driftssted er beliggende. For så vidt angår de i fornævnte lovs § 2, stk. 1, litra e), omhandlede tilfælde tilfalder skatten den kommune, i hvilken den faste ejendom er beliggende, for familiefideikommisssers vedkommende dog den kommune, hvori fideikommisset har sit hjemsted.

Stk. 3. Hvor flere kommuner efter bestemmelserne i stk. 2 kan gøre krav på kommunal indkomstskat af en skattepligtig, fordeles den beregnede skat mellem de pågældende kommuner. Fordelingen foretages forholdsmæssigt på grundlag af de indtægter, der er oppebåret i hver af kommunerne. Bestemmelserne i § 11 finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. I tvivlstilfælde afgør indenrigsministeren med endelig virkning, hvilken eller hvilke kommuner der skal være berettiget til den i stk. 1 omhandlede skat.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren de nærmere regler for statskassens afregning med kommunerne af de dem i henhold til nærværende paragraf tilkommende beløb.

7. I § 10, stk. 3, 3. pkt., ændres »1.000 kr.« til: »40.000 kr.«

8. I § 10, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Beløbet reguleres efter udskrivningslovens § 4, dog således at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.«